

FÍKOVNÍK

07-08/2025
červenec-srpen
34. ROČNÍK

Nezapomínej být vděčný!

Stojíme na začátku doby, na kterou se asi všichni právem těšíme. Děti se těší na prázdniny, prázdninové tábory, mnohá dobrodružství, cestování, hry, ... Stejně tak se můžeme těšit, i my dospělí, že vystoupíme z každodenního kolotoče povinností a stresů a budeme mít chvíli čas na sebe, své blízké, na odpočinek. Můžeme vyrazit k moři, na hory, nebo jen na chatu či ke známým apod.

Čas prázdnin a dovolených nám může připomenout i základní náboženský postoj. Je jím vděčnost. Nábožensky smýšlející člověk si uvědomuje, že mnoho věcí má nezaslouženě, zadarmo. Je za ně Bohu vděčný. Učí ho to nejen pokoře, ale i větší vnímavosti, citlivosti, vztahům. Dává mu to pravdivě poznat, kdo je a jaké je jeho místo zde na zemi.

Během dovolených můžeme obdivovat krásu přírody, kulturních památek. Mít radost z objevování nových míst a lidí. Zakoušet radost z pohybu, cestování. Za to všechno bychom měli být vděční. Zvláště, když si uvědomíme, kolik lidí si něco takového nemůže dovolit. V důsledku válek jsou v trvalém ohrožení života. Nedostává se jim základních prostředků k životu. Jsou sužováni nejistotou a strachem.

Vděčnost by měla být našim základním postojem. Často si neuvědomujeme, co máme. Dojde nám to často teprve tehdy, když o to přicházíme. Mnoho věcí bereme jako samozřejmost. Místo vděčnosti jsme spíše kritičtí a nespokojení. O nás Češích se říká, že jsme tím charakterističtí. Nadáváme na všechno a na všechny. Koncentrujeme se více na to málo nepovedeného, místo toho, abychom se radovali z toho mnoha krásného a dobrého.

K vděčnosti patří i nadhled. Dovolená je nejen o tom, abychom si odpočinuli od své práce, každodenních námah. Ale začali i vidět věci z většího nadhledu. Vybavuje se mi v této souvislosti vzpomínka na jeden krátký studijní pobyt v Římě. Byl jsem na letišti, kde byl velký shluk lidí. Takový Babylón národností a jazyků, ve kterém jsem se ztrácel. Po chvíli jsem vstoupil do letadla. Když vzlétlo, vše, co bylo chaotickou směsí hluků a pohybů, najednou zůstávalo v dáli a vše nahradil jen tichý uklidňující zvuk motoru letadla a nádherný pohled shůry.

Vděčnost je základní náboženský postoj. Musíme se mu znovu a znovu učit. Učit se pokoře a vnímavosti. Získávat odstup od nepokojů a zmatků tohoto světa. Získávat klid, který umožňuje vychutnat si a ocenit všechno to dobré a krásné, a to i přes všechny nedostatky, které to může doprovázet. Opakem je neustálá kritika a nespokojenost. V čase prázdnin a dovolených si to můžeme připomenout i v souvislosti s blížícími se parlamentními volbami. Je snadné nechat se strhnout přílišnou kritičností a propagandou, místo toho, abychom věci viděli z nadhledu, s odstupem. Dokázali zodpovědně rozlišit a následně rozhodnout. Nikoliv na základě svých negativních emocí, nýbrž s důvěrou v Boha a lidi, kterým jde o lepší, i když ne dokonalou budoucnost a nepodlehli prázdným slibům, které nelze splnit.

Přeji hezkou dovolenou a prázdniny!

o. Jindřich

Rozhovor z farní kavárny

Čtyrácký farník Lukáš Houška byl v sobotu 28. června vysvěcen na jáhna v katedrále sv. Mikuláše. A my vám přinášíme exkluzivní rozhovor

Ahoj Lukáši, děkuji, že jsi dnes dorazil do farní kavárny.

Děkuji za pozvání.

Začněme klasickou otázkou: Jak vzpomínáš na své mládí, dětství ve Čtyráku?

Já bych to rovnou spojil s otázkou, jak jsem se dostal ke kněžství. Vzpomínky na dětství na Čtyráku, to bylo hlavně to, když tam studovali salesiánské studenti, když si s námi šli zakopat fotbal. To mi bylo tak zhruba deset let. To byli kluci o nějakých deset až patnáct let starší,

no a vypadlo z nich, že jsou salesiáni, budoucí kněží. Tak to byl takový moment, který mě hodně ovlivnil a nasměroval i ke kněžství, že jsem viděl, jak kluci o pár let starší tímto směrem také směřují. Jinak na své dětství na Čtyráku vzpomínám moc rád, hlavně na tu naši ministrantskou partu. To mě do jisté míry u víry podrželo, abych si ji zachoval živou.

Kdy nastal ten moment: chci se stát knězem? Jak si tě Bůh oslovil?

Jak už jsem říkal, hodně mě ovlivnilo to setkání se salesiánskými studenty. Jinak to u mě bylo dost postupné. Rodiče říkají, že jsem o tom mluvil už jako malý kluk. Vážně jsem o tom začal uvažovat někdy po biřmování, kdy ve mně začala růst ta myšlenka, že víra je pro mě něco tak důležitého, že bych ji rád předával dál.

Jak je náročné studium v semináři?

Studium je klasické vysokoškolské, takže náročností srovnatelné s jiným vysokoškolským studiem. Občas je to možná lehčí, když vyučující přimhouří oko, protože ví, že nás je málo. Na druhou stranu je člověk nějakých pět, šest let zavřený v semináři. Je to určitým způsobem náročné – člověk žije tak trochu ve skleníku. Na druhou stranu bohoslovecká parta byla skvělá. Měl jsem štěstí na spolubratry, takže jsme se ve studiu vzájemně podporovali.

Když někdo zvažuje jít do semináře, jak pozná Boží volání?

Těžko říct, protože každý má tu cestu hodně individuální. Na rozhovorech se spolubratry se ukázalo, že každý měl opravdu originální příběh. Když máš pocit, že bys touhle cestou rád šel, můžeš to zkusit – a seminář je prostor, který ti má pomoci to rozpoznat.

Co ty a modlitba – jak prožíváš vztah s Bohem?

Přiznám se, že modlitba je pro mě spíš přes rozum. Základem mojí modlitby je breviář, který slibuji, že se budu modlit jako jáhen a později jako kněz. Asi bych zmínil, co mi říkal Pepa Prokeš, když jsem byl na exerciciích – nebát se s modlitbou trochu experimentovat a hledat, co mi vyhovuje. Teď pro mě byla obrovskou inspirací modlitba tělem – jen sedět, dýchat a vyslovovat při tom jméno Ježíš. I to může být modlitba. Je na každém z nás, abychom trochu experimentovali a hledali, co nám vyhovuje.

Co pro tebe znamená svěcení na jáhna?

Hlavně to pro mě znamená, že se definitivně rozhoduji pro určitý styl života s Bohem. Slibuji, že se budu věnovat službě ostatním lidem. Je to vlastně takový zásadní předěl v životě – něco jako svatba.

Jsmo na konci rozhovoru. Je něco, co bys chtěl vzkázat farníkům?

Moc vám, milí farníci, děkuji za podporu. Modlím se za vás a také vás prosím o modlitbu.

Lukáši, děkuji ti moc za rozhovor. Budeme se těšit zase někdy příště.

Také děkuji.

No a i vy, milí čtenáři, se můžete těšit příště, protože už teď pro vás připravujeme dalšího zajímavého hosta k rozhovoru.

Toto byl další rozhovor z farní kavárny. Pokud máte nápad na člověka na rozhovor do Fíkovníku, nebo byste se chtěli přidat do naší redakce, napište na

farnifikovnikcb@centrum.cz.

Vojtěch Janoušek

Výklad mše svaté na pokračování

Kyrie

Nejenom ve sportu, ale i jinde je zvykem, že zástup vítá své hrdiny společným pokřikem. Když do České republiky přijel svatý papež Jan Pavel II., davy volaly Gio-van-ni-Pa-o-lo! Když na návštěvu zavítal Benedikt XVI., slogan zněl Bé-ne-det-to!

Je to způsob, jak ve velkém množství lidí projevit vztah k tomu, kdo přichází. Také Pána Ježíše zástupy lidí vítaly podobným skandováním, když přijížděl do Jeruzaléma, slogan zněl Ho-sa-na!

V antice existoval univerzální slogan, kterým davy v řeckém jazyce vítaly vítězného vladaře nebo dobyvatele: „Kyrie eleison,“ česky: „Pane smiluj se.“

Toto volání se také objevovalo jako projev úcty k pohanským bohům. Křesťané jej brzy začali používat při průvodech, které procházely před začátkem bohoslužby městem, aby se tak vyjádřilo, že tím, kdo je vládcem tohoto města, je Ježíš Kristus. O něm Písmo říká, že kdo jej vyznává jako pána (řecky Kyrios), bude spasen (Řím 10,9). Toto volání získalo velkou oblibu, a i když procesí ustala, zvolání Kyrie eleison na začátku mše svaté zůstalo.

I v dnešní bohoslužbě mají slova „Pane smiluj se“ stejný význam jak před staletími. Když schola a celé shromáždění střídavě zpívá Kyrie eleison, Christe eleison, vyznáváme, že vzkříšený Ježíš je přítomen v našem středu, že on je Pán, pravý vládce světa, který má v našem osobním životě i ve společnosti nejvyšší moc.

Gloria-Sláva na výsostech Bohu

Hymnus, který se nachází ve mši o nedělích a svátcích hned po úkonu kajícího a Kyrie, je jednou z nejstarších křesťanských písní. I když jako dospělí dovedeme jeho slova vyslovit správně, možná ne zcela doceňujeme, co vlastně zpíváme.

Je to chvála na Boha a jeho Syna Ježíše, ale nikoli na Ducha svatého. Téma Božího Ducha se totiž v liturgii objevilo až po vzniku tohoto hymnu. Původně měla tato píseň své místo v ranní modlitbě. Protože na ranní modlitbu často navazovala mše, hymnus „přeskočil“ na začátek eucharistické bohoslužby.

Slovo „sláva“ už do našeho každodenního slovníku nepatří. V Bibli se o slávě mluví často. Označuje něco moc důležitého. Něco, co obklopuje a doprovází Boha, co signalizuje jeho přítomnost. Spatřit Boží slávu znamená zažít, že Bůh je blízko. Být naplněn Boží slávou není nic jiného, než být plný Ducha Svatého.

Stvoření vypravuje o Boží slávě (Žl 19,2) a člověk je dokonce slávou Boží (1Kor 11,7), protože svět nese Boží stopu a člověk je stvořen k Božímu obrazu. Hříšníkům ovšem Boží

sláva chybí (Řím 3,23), protože je hřích od Boha odděluje. Ježíš Boží slávu nechal zazářit celým svým životem od narození v Betlémě až po kříž a vzkříšení. Boží sláva pronikne celý svět při jeho dovršení (Zj 21,23), protože tehdy bude Bůh všechno ve všem (1Kor 15,28). Sláva, o které zpíváme při liturgii, je toutéž slávou, která obklopuje Boží trůn, která se rozžářila při Ježíšově narození v Betlémě, která vytryskla z Kristova prázdného hrobu a která se rozleje na konci časů do celého světa.

Podle sv. Ireneje, 2.stol., tato „Boží sláva proniká životy všech, kteří se bohoslužby účastní, protože je oživující. A ti, kdo vidí Boha, dostávají život. Nepochopitelný, Nepostižitelný a Neviditelný se dává od lidí spatřit, postihnout a pochopit, aby dal život všem, kdo ho přijímají a vidí. Bez života nelze totiž existovat a život, jako takový spočívá v účasti na Bohu; mít účast na Bohu znamená Boha vidět a zakoušet jeho dobrotu. Neboť slávou Boží je živý člověk a životem člověka je patření na Boha.“

o. Milan

Noc kostelů 2025

Již tradiční akcí Noc kostelů ožil náš svatostánek páteční večer 23. května 2025. Program lákal na komentované prohlídky kostela a přilehlých prostor, výstup na věž s vyhlídkou na město i na kávu s otcem Jožkou, která se podávala venku před kostelem u stolečků s občerstvením a byla příležitostí pro mnohé zajímavé rozhovory a pěkná setkání. Krásnou večerní atmosféru vykouzlila cesta z rozžatých svíček, která vedla od zastávky MHD až do nitra kostela k oltáři i klidná meditativní hudba, která zněla v kostele až do jedenácté hodiny večerní. Návštěvníci, kterých bylo opravdu hodně a chodili až do úplného konce akce, si mohli jako vzpomínku z této noci odnést připravená psaníčka s úryvky textů požehnání, která jsme se svolením autora Tomáše Drobíka použili z jeho knihy Do všeho, co přichází: Požehnání pro každou noc, a která nám připomínají, že Boží požehnání je tu vždy a pro každého.

Biblická školička

Od září bude v naší farnosti opět probíhat kroužek Biblická školička, podle metodiky Katecheze Dobrého Pastýře. Součástí kroužku bývá katecheze, modlitba, zamyšlení, tvoření, práce s materiálem, krátká adorace v kostele ad. Tentokrát budou 2 skupiny – předškoláci 5-6 let (čtvrtek 15:55-16:40 hod) a mladší školáci – 1.a 2.třída (čtvrtek 16:50-17:40 hod). Kroužek začne v průběhu září, bližší informace budeme posílat přihlášeným dětem na konci srpna. Více informace u Zuzky Kapustové.

20.5. Benefiční koncert SaSMI

23.5. Noc kostelů 2025

24.5. Místní konference ASC

25.5. Apalucha 2025 ve Štěkní

27.5. mše s ostatky bl. Carola Acutise

7.6. Červnová brigáda na Tampíru

18.6. Svátost biřmování v naší farnosti

Výuka náboženství na školách

V novém školním roce budeme v naší farnosti vyučovat opět na 5 školách – Máj, Oskara Nedbala, Emy Destinové, Bezdrevská a v Šindlerových Dvorech. V kostele najdete informace, jak přihlásit své děti do náboženství. Zvláště prosíme o posílení skupin na ZŠ Emy Destinové a ZŠ Bezdrevská na Vltavě. Pokud tam přijdou vaši prvňáčci nebo tam máte děti na 1. stupni, můžete je na náboženství přihlásit. Začátek výuky oznámíme v září v ohláškách.

Druhý vatikánský koncil

(dokončení z minulého čísla)

Jak stanovil papež Jan XXIII, koncil byl zahájen 11. října 1962 a zahájení se zúčastnilo na 2 500 biskupů a řeholních představených ze 133 zemí světa. Generální jednání všech rozhodujících účastníků probíhalo ve čtyřech jednacích obdobích. První trvalo od 11.10. do 8.12.1962, druhé od 29.9. do 4.12.1963, třetí od 14.9. do 21.11.1964 a čtvrté od 14.9. do 8.12. 1965. Kromě těchto zasedání jednala v průběhu koncilu také řada komisí, připravujících texty dokumentů k jednání. Během prvního zasedacího období zemřel papež Jan XXIII a byl zvolen nový papež Pavel VI, který rozhodl o tom, že koncil bude pokračovat. Mladší generaci je třeba připomenout, že v době konání koncilu vládl v Československu komunistický režim, který tvrdě potlačoval jakékoli církevní aktivity. Biskupů zde bylo sice devatenáct, ale pouze čtyři byli v čele diecézí, osm bylo ve vězení, pět bylo internováno na různých místech jako ve vězení, a dva působili jako administrátoři malých farností. Přesto, že všichni obdrželi pozvání na koncil, o účasti rozhodovalo vedení KSČ, které umožnilo účast pouze třem slovenským biskupům (E. Nécsey, A. Lazík, R. Pobožný) a F. Tomáškovi, který byl v té době neveřejně vysvěceným biskupem a spravoval farnost na Moravě. Delegaci ovšem tvořilo dalších dvanáct osob doprovodu, vesměs komunistům oddaných členů Mírového sdružení katolických duchovních, kteří

měli biskupy hlídat a provádět v Římě prorežimní činnost. To se jim příliš nedařilo, proto režim počet doprovodu postupně omezoval. V závěru se koncilu účastnil také pražský arcibiskup Josef Beran. Ten byl v roce 1963 propuštěn z internace, ale nesměl pobývat v Praze a vykonávat svůj úřad. V únoru 1964 byl papežem jmenován kardinálem, režim mu dovolil odjet do Říma, ale zakázal mu vrátit se do vlasti. Kardinál Beran se zapojil do jednání koncilu a v září roku 1965 přednesl projev o svobodě svědomí, ve kterém žádal o bezvýhradné vyhlášení náboženské svobody. Tím přispěl k vyhlášení deklarace o náboženské svobodě. Jeho sekretářem, a tedy účastníkem koncilu, byl v té době také dnešní profesor Teologické fakulty Jihočeské univerzity Karel Skalický.

Velkým přínosem bylo, že oba papežové do jednání koncilu nezasahovali a koncil mohl zcela svobodně diskutovat a přijímat dokumenty. Těch koncil přijal 16, v různých stupních důležitosti. Nejvyšší význam a závaznost mají „konstituce“. Ty byly schváleny čtyři: věroučná konstituce o církvi, věroučná konstituce o Božím zjevení, o posvátné liturgii, a pastorální o církvi v dnešním světě. Dále koncil přijal devět „dekretů“: o pastýřské službě biskupů, o službě a životě kněží, o výchově ke kněžství, o přizpůsobené obnově řeholního života, o apoštolátu laiků, o katolických východních církvích, o ekumenismu, o misijní činnosti církve a o hromadných sdělovacích prostředcích. Schváleny byly také tři „deklarace“ ve kterých se katolická církev prostřednictvím koncilu vyjádřila ke světu mimo ní. Byly to: o křesťanské výchově, o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím a o náboženské svobodě. S těmito dokumenty se mohla naše široká veřejnost seznámit až po změně režimu v roce 1989. Přesto ještě v roce 2001 při schvalování zákona o církvích, jehož tvorby jsem se účastnil, neměla drtivá většina poslanců o změnách, které do katolické církve přinesl koncil ani zdání. Souhrnně jsou dokumenty dostupné např. v knize „Dokumenty II. vatikánského koncilu“ vydané nakladatelstvím Zvon v roce 1995.

Od tohoto koncilu jsou do činnosti církve daleko více zapojeni laici, jsou ustanoveny farní a diecézní pastorační rady. Koncil přiznal každému člověku svobodu svědomí, vyhlásil, že spásy je možné dosáhnout i mimo katolickou církev, změnil postoj církve k židům a k islámu.

Změny schválené koncilem se postupně zaváděly i u nás. Oltáře byly otočeny čelem k lidem, texty mše svaté byly čteny v národním jazyce, změněna byla liturgie mše svaté. Ale až po změně režimu bylo možné například světit trvalé jáhny a zapojovat je do činnosti církve.

Na závěr je třeba zmínit fakt, že přesto že závěry koncilu schvalovala drtivá většina účastníků, ne všichni biskupové tyto výsledky přijali. V čele odpůrců stál francouzský arcibiskup Marcel Lefebvre (1905-1991), který založil Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Jan Pavel II v roce 1988 označil spolupráci s tímto bratrstvem za důvod k exkomunikaci, ale Benedikt XVI tuto exkomunikaci zrušil.

Přesto, že od ukončení II. vatikánského koncilu uplyne letos již šedesát let, jeho myšlenky k nám promlouvají, možná právě dnes, naléhavěji než jindy. Úmyslem koncilu nikdy nebyla snaha Ježíšovo učení měnit či nějak ohýbat, ale jeho učení sdělovat způsobem, kterému porozumí a vezmou je za své lidé našeho věku. V tomto smyslu, je jistě i současný synodální proces, pokračováním v myšlenkách II. vatikánského koncilu.

Jaromír Taliř

Ze života naší farnosti

- 10.5. Marie Musilová (pohřeb)
- 16.5. Irena Němečková (sv. nemocných)
- 21.5. Vilma Johaníková (pohřeb)
- 25.5. Tomáš Kříž (křest)
- 30.5. Marie Mlejnková (sv. nemocných)
- 30.5. Ivana Matejáková (sv. nemocných)
- 4.6. Ivana Matejáková (pohřeb)
- 7.6. Marie Honsová (sv. nemocných)
- 8.6. První svaté přijímání (11 dětí)
- 12.6. Karel Šebek (pohřeb)
- 14.6. Sofie Baigerová (křest)
- 14.6. Jasmína Baigerová (křest)
- 15.6. Svátost biřmování (12 mladých)
- 20.6. Marie Spurná (sv. nemocných)
- 21.6. Marie Haidrová (sv. nemocných)
- 29.6. Matěj Michal Dolejš (křest)

Hospodaření farnosti květen - červen 2025

Příjmy ze sbírek a darů: 173.090,- Kč ze sbírek (včetně účelových sbírek na pronásledované křesťany, potřeby diecéze a na opravu našeho kostela ve výši celkem 85.587,- Kč) a z darů 51.718,- Kč. Výdaje na energie a nájemné, bohoslužebné potřeby, elektronika, služby, katechetické pomůcky, úklidové prostředky a kancelářské potřeby, celkem 111.377,- Kč.

upřímné Pán Bůh zaplatí.

Ekonomické okénko

Informace z účetnictví za rok 2024

výnosy	v Kč
kostelní sbírky a dary	729 244
přijatá dotace z ČB	250 000
ostatní výnosy (pronájmy, úroky)	144 845
<i>Celkem</i>	<i>1.124.089</i>

náklady	
bohoslužebný a drobný materiál	134 390
elektrická energie (kostel + fara)	104 429
vodné a stočné	28 501
plyn	14 915
nájemné kostel + fara	275 500
opravy a udržování	594 858
ostatní náklady (revize, pojištění, odpisy ...)	35 936
<i>celkem</i>	<i>1.188.529</i>

v roce 2024 činila ztráta 64.440,- Kč

příjmy do fondu oprav	2 423 757
účelové sbírky na opravu kostela	385 500
dary na opravu kostela	2 038 257

další mimořádné či účelové sbírky, které jsou převáděny
např. sbírka na Ukrajinu, na bohoslovce, Svatopetrský haléř, na misie

Dokončení 2. etapy opravy kostela

Tato etapa se týkala především změny vytápění v budově, a také v kostele – fotovoltaika, vrty, tepelná čerpadla, instalace podlahového topení v presbytáři, instalace topných těles pod lavicemi, ve zpoděnicích a pod kůrem, další práce v interiéru kostela – částečná výmalba, nové sítě, elektroinstalace a nové vydláždění v presbytáři, a také restaurování

lavic. Celkové výdaje pro farnost činily 5,1 milionu korun. Po obdržení dotace z ministerstva životního prostředí zaplatíme zbývající částku dluhu. Peníze už máme připravené. Tímto bude tato etapa vypořádána.

Další záměry

Na podzim bychom chtěli provést restaurování vnitřních dveří v kostele a opravu kazateln. Předpokládané výdaje cca 400 tisíc korun, podařilo se nám získat dotaci z památkové komise města ve výši 250 tisíc korun.

o. Josef

Výsledky z dotazníkového šetření Farnost Sv. Vojtěcha

Vrátilo se celkem 166 dotazníků, z toho bylo 96 vyplněných online, a 70 v papírové formě, 61 % odpovídajících byly ženy, 39 % muži.

Dotazníky vyplnili především lidé, kteří chodí do farnosti déle, než 15 let (60 %) a na mše chodí 3–5x za měsíc (62 %), nebo častěji (27 %), s tím že obvykle chodí vždy na stejnou bohoslužbu (střídá cca 20 % dotazovaných). Drtivě většině odpovídajících (83 %) vyhovuje pořad bohoslužeb.

Do naší farnosti chodí nejčastěji z těchto důvodů (95–82 %): krátká vzdálenost do kostela, kvůli hezkým kázáním, že jsou v kostele děti a mládež, ale také v nezanedbatelné míře, že je kostel plný (35 %) nebo kvůli živé atmosféře (21,3 %).

Více než polovina lidí, kteří vyplnili dotazník, chodí na mši sv. v neděli na desátou (54 %), 24 % na osmou, a něco přes 18 % lidí uvedlo, že mše střídá.

Hudební doprovod mší je nejoblíbenější varhanní (35 %), poté kytarový (24 %). Ostatním se líbí jakákoliv hudba.

Drtivá většina respondentů oceňuje mši pro děti (75 %), stejně jako mši pro mládež (65 %). Pokud toto neoceňují, drtivému zbytku obojí nevadí.

Katecheze pro děti vyhovují tak, jak jsou, 95 % osob, respektive, nemají tip na jejich zlepšení. Podobný výsledek byl i u chodu farní kavárny pro rodiny s dětmi při bohoslužbě – 89 % a po jejím skončení – 86 %. 80 % lidí nepostrádá v kostele žádné materiálové vybavení.

Pokud jde o ozvučení v kostele, zaznamenali jsme zhruba 16 % respondentů, kteří alespoň občas v kostele špatně slyší mluvčí do mikrofonu.

Většině lidem nechybí ve farnosti žádné aktivity, pokud by se chtěli účastnit něčeho nového, jedná se hlavně o výlety a exkurze, duchovní programy a modlitby, společně vykonávaná prospěšná činnost, workshopy, nebo velmi konkrétně zaměřené společenství. Tyto aktivity by nejvíce lidí (polovina) ocenilo ve frekvenci 1x za měsíc, zhruba čtvrtina pak ještě častěji (1–2x za měsíc), s tím, že téměř polovina by byla ochotna podílet se na organizaci těchto aktivit.

Podoba pomoci, kterou farníci nabídli, byla nejčastěji fyzická pomoc, čtení při mších, úklid kostela, v menších počtech dále provázení modlitbou, pomoc s pracemi na brigádách či hrát na hudební nástroj.

Farní dovolená by zajímala 24 % dotazovaných, „nevím“ na tuto otázku odpověděla téměř třetina.

Otázka ministrantek – 30 % je uvítá, přes 45 % dotazovaných by nevadily. 10 % je to jedno.

Z dotazníku také vyšlo mnoho podnětných poznámek, jak zlepšit chod farnosti, ohledně webových stránek, Fikovníku, vybavení, spolupráce ve veřejném prostoru, charity, sebefinancování a dalších aspektů. Za všechny odpovědi děkujeme, budou předmětem podrobné analýzy a následných diskusí, co a jak zavést do praxe.

Konkrétnějšími tématy jsou tato:

- slavení 1. mariánské soboty v měsíci se mší svatou
- děti nosící obětní dary při nedělní desáté mši svaté – větší organizace
- účast dětí vpředu při modlitbě Otčenáš každou neděli
- interaktivní využití televizí při bohoslužbách
- ministrování děvčat
- mládežnické mše – zakomponovat zamyšlení nad Písmem nebo svědectví laiků
- katecheze pro děti – větší zapojení laiků
- farní kavárna – více hraček pro děti, přemístění stolního fotbalu
- sociální síť – vylepšení farního Instagramu a Facebooku
- zorganizování farní víkendovky nebo farní pouti
- zavedení chybějících společenství - holky 6-10 let, chlapci 10-15 a ministranti 15+
- péče o různé skupiny – např. seznamovací akce pro nezadané, setkání pro rozvedené, setkání LGBT
- realizace benefičních příležitostných akcí („nabídky a prodeje např. koláčů“ ad.): výtěžek by podpořil farnost, součástí by bylo pozvání do kavárny

o. Josef